

καραβοκύρης

καραβοκύρης, ο, πλ. **καραβοκύρηδες** κ. **καραβοκυραίοι, οι**, θηλ. **καραβοκύρισα, η**, ουσ. [*<μσν. карабоκύρης*], ο ιδιοκτήτης ή ο καπετάνιος карабиού: «είναι χρόνια μέσ' στη θάλασσα κι έχει αναδειχθεί σ' έναν απ' τους πιο άξιους карабоκύρηδες || οι πιο πολλοί карабоκυραίοι βοήθησαν το Γένος με τα καράβια τους στην εξέγερση του 1821»·

- ο καλός карабоκύρης στην ανεμοζάλη φαίνεται, η ικανότητα ενός ανθρώπου φαίνεται στις δύσκολες περιστάσεις: «την αξιοσύνη σου τώρα θα τη δείξεις που δυσκόλεψαν τα πράγματα, γιατί ο καλός карабоκύρης στην ανεμοζάλη φαίνεται». Πολλές φορές, λέγεται για να δώσει κανείς κουράγιο σε κάποιον που περνάει μια δύσκολη κατάσταση. Συνών. ο καλός ο καπετάνιος στη φουρτούνα φαίνεται·

- τι ωφελεί ο καλός карабоκύρης, σαν δεν έχει καλούς ναύτες; δεν αρκεί μόνο να είναι κανείς καλός επιχειρηματίας, άξιος αρχηγός για να πετύχει, αλλά πρέπει να έχει και καλό προσωπικό, ικανούς οπαδούς: «για να προκόψει η δουλειά πρέπει να είναι όλοι ευσυνείδητοι κι εργατικοί, γιατί, τι ωφελεί ο καλός карабоκύρης, σαν δεν έχει καλούς ναύτες;»· βλ. και φρ. ένας κούκος δε φέρνει την άνοιξη, λ. κούκος.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας